

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж II 294/07
20.02.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Рашића и Анђелке Станковић, чланова већа са саветником Милом Бандуком, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 2. у вези члана 187. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалби браниоца окривљеног АА, адв. АБ, изјављеној против решења Округног суда у Панчеву Кв. бр. 59/07 од 07.02.2007. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2007. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Округног суда у Панчеву Кв. бр. 59/07 од 07.02.2007. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Округног суда у Панчеву К. бр. 21/01 од 27.02.2004. године, АА је осуђен на казну затвора у трајању од 5-пет година због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 2. у вези члана 187. став 3. у вези става 1. КЗ РС.

Решењем истражног судије истог суда Ки. бр. 13/99 од 25.01.2000. године, прихваћено је јемство окривљеног АА у износу од 25.000 немачких марака ради обезбеђења присуства истог током кривичног поступка, уједно је упозорен да се не сме крити и напуштати своје место боравишта без одобрења суда.

Из извештаја Општинског суда у Вршцу Ик. бр. 14/06 од 10.11.2006. године се види да је за окривљеним АА расписана централна потерница дана 25.08.2006. године и да исти није ступио на издржавање казне затвора по наведеној правноснажној пресуди.

Побијаним решењем је одређено да износ од 25.000 ДЕМ који је положен у депозит Округног суда у Панчеву од стране окривљеног АА на име јемства припада правосудном буџету и да ће се исти након правноснажности решења предати правосудном буџету и решење извршити по одредбама извршног поступка.

Против тог решења жалбу је изјавио бранилац АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка с предлогом да се решење преиначи тако што ће се задржати износ јемства у депозиту Округног суда у Панчеву до јављања окривљеног на издржавање казне када ће му се тај износ вратити.

Републички јавни тужилац Србије је својим поднеском Ктр. I број 504/2007 од 19.02.2007. године, изнео мишљење да жалбу као неосновану треба одбити.

Врховни суд је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаним решењем и по оцени навода изнетих у жалби, нашао:

Жалба није основана.

Правилно је првостепени суд поступајући у смислу члана 138. став 3. и члана 139. став 4. ЗКП, одлучио да износ од 25.000 ДЕМ који представља вредност дата као јемство припадне правосудном буџету.

Окривљени је наиме наведеном правноснажном пресудом осуђен на казну затвора од 5-пет година а према извештају Општинског суда у Вршцу није почео да издржава казну затвора те је наређено издавање централне потернице која је и издата 25.08.2006. године из чега проистиче да је окривљени побегао и да се крије да би избегао извршење казне.

Како дакле, окривљени није почео да издржава казну у ком случају би се јемство укинуло (члан 139. став 4. ЗКП) већ је побегао, то је у смислу члана 138. став 3. ЗКП, морало бити одређено да вредност дата као јемство припадне правосудном буџету.

Према томе, одредба члана 138. став 3. ЗКП и остале одредбе о јемству не примењују само у току трајања кривичног поступка већ и након правноснажности пресуде па се супротним наводима жалбе не доводи у сумњу правилност побијаног решења.

У жалби се посебно наводи да се окривљени у току трајања кривичног поступка уредно одазивао сваком позиву суда, што је по оцени овога суда без значаја за одлуку о јемству. Стога је жалба браниоца неоснована.

Са изнетог а на основу члана 401. став 3. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар, Председник већа-судија,

Мила Бандука, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ